

Риёзус солиҳийн / Риёзус солиҳийн / 390-ҳадис

وَعَنْ أَبِي إِدْرِيسَ الْخَوَلَانِيِّ رَحْمَةُ اللَّهِ قَالَ: دَخَلْتُ مَسْجِدَ دِمْشِقَ؛ فَإِذَا فَتَّى بَرَاقُ الثَّنَائِيَا، وَإِذَا النَّاسُ مَعَهُ، فَإِذَا احْتَلَفُوا فِي شَيْءٍ أَسْنَدُوهُ إِلَيْهِ، وَصَدَرُوا عَنْ رَأْيِهِ، فَسَأَلْتُهُ عَنْهُ، فَقَيْلَ: هَذَا مُعَاذُ بْنُ جَبَلٍ فَلَمَّا كَانَ مِنَ الْعَدِ، هَجَرْتُ، فَوَجَدْتُهُ قَدْ سَبَقَنِي بِالْتَّهِجِيرِ، وَوَجَدْتُهُ يُصَلِّي، فَانْتَظَرْتُهُ حَتَّى قَضَى صَلَاتَهُ، ثُمَّ جَئْتُهُ مِنْ قِبَلِ وَجْهِهِ، فَسَلَمْتُ عَلَيْهِ، ثُمَّ قُلْتُ: وَاللَّهِ، إِنِّي لَا حِبْكَ اللَّهِ، فَقَالَ: اللَّهِ؟ فَقُلْتُ: اللَّهِ، فَقَالَ: اللَّهِ؟ فَقُلْتُ: اللَّهِ، فَأَخَذَنِي بِحَبْوَةِ رِدَائِيِّ، فَجَبَدَنِي إِلَيْهِ، فَقَالَ: أَبْشِرْ، فَإِنِّي سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: «قَالَ اللَّهُ تَعَالَى: وَجَبَتْ مَحَبَّتِي لِلْمُتَحَابِينَ فِيَّ، وَالْمُتَجَالِسِينَ فِيَّ، وَالْمُتَنَزَّلِينَ فِيَّ، وَالْمُتَبَادِلِينَ فِيَّ» حَدِيثٌ صَحِيفٌ رَوَاهُ مَالِكٌ فِي «الْمُوطَأِ» بِإِسْنَادِ الصَّحِيفِ

. [2/953]

قوله «هَجَرْتُ» أَيْ بَكَرْتُ، وَهُوَ يَتَشَدَّدُ فِي الْجَهَنَّمِ.

قوله: «الله فقلت: الله» الأوَّل ڪمْزَةٌ مَدْوَدَةٌ لِلإِسْتِفْهَامِ، والثَّانِي بِلَا مَدٍ.

Абу Идрис Хавлоний роҳимаҳуллоҳдан ривоят қилинади:

«Димашқ масжидига кирсам, тишлари ярақлаган бир йигит турибди. У билан бирга ҳам одамлар ўтиришибди. Агар бирор масалада ихтилоф қилишса, бу йигитга мурожаат қилишар эди. Бу йигит нима деса, ўшани қабул этишар эди. Шунда мен бу йигит ҳақида сўрасам, «Бу Муоз ибн Жабалдир», дейишди. Эртаси кун барвақт масжидга келсам, Муоз мендан ҳам олдин келибди. Мен уни намоз ўқиётган ҳолда топдим. Намозни тугатишини кутиб турдим. Қачонки, намозини ўқиб бўлгач олд томонига ўтиб салом бердим. Ва: «Аллоҳга қасам, мен сизни яхши кўраман», дедим. Муоз: «Аллоҳ йўлида яхши кўрасанми?» дедилар. Мен: «Аллоҳ йўлида», дедим. Муоз: «Аллоҳ йўлида яхши кўрасанми?» дедилар. Мен: «Аллоҳ йўлида», дедим. Шунда у зот ридоимнинг бир томонидан ушлаб ўзига

тортди-да, «Хурсандлик хабарини бергин, чунки мен Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васалламнинг «Аллоҳ таоло: «Менинг йўлимда бир-бирларини яхши кўрувчиларга, Менинг йўлимда мажлис қуриб ўтирувчиларга, Менинг йўлимда бир-бирларини зиёрат қилувчиларга ҳамда Менинг йўлимда пулларини сарф этувчиларга муҳаббатим вожиб бўлди», деди», деган сўзларини эшитганман», дедилар».

Имом Молик «Муватто» китобларида сахиҳ иснод билан ривоят қилганлар.

Манба: hadis.islom.uz

